

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0051/2010

22.3.2010

RAPORT

Ühise põllumajanduspoliitika lihtsustamine
(2009/2155(INI))

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon

Raportöör: Richard Ashworth

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
Seletuskiri	10
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	12

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ühise põllumajanduspoliitika lihtsustamise kohta (2009/2155(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 19. oktoobri 2005. aasta teatist ühise põllumajanduspoliitika lihtsustamise ja parema õigusloome kohta (KOM(2005)0509);
  - võttes arvesse komisjoni 18. märtsi 2009. aasta teatist „Lihtsustatud ühine põllumajanduspoliitika Euroopas toob kõigile edu” (KOM(2009)0128);
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
  - võttes arvesse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportit (A7-0051/2010),
- A. arvestades, et kõik õigusaktid peavad olema proportsionaalsed eesmärgiga ning neid tuleks rakendada alles pärast täielikku mõju hindamist, milles analüüsitakse finantskohustusi, mis õigusaktidega kaasnevad, ja mis sisaldab täielikku kulude-tulude analüüsi,
- B. arvestades, et lihtsustamine peaks eelkõige kasu tooma põllumajandustootjatele ja mitte ainult liikmesriikide riiklikele asutustele ja makseasutustele, nii nagu valdavalt on täheldatud;
- C. arvestades, et uus ühine põllumajanduspoliitika (ÜPP) peaks võimaldama põllumajandustootjatel keskenduda peaeesmärgile, st ohutute, kvaliteetsete ja jälgitavate toiduainete tootmisele, aidates neil ühtlasi pakkuda turuväliseid avalikke hüviseid;
- D. arvestades, et eesmärk peaks olema ÜPP rakendamiskulude vähendamine, vähendades ühenduse tootjate halduskoormust ning võimaldades põllumajandustootjatel pühendada rohkem aega maa harimisele;
- E. arvestades, et uus ÜPP peaks olema jätkusuutlikult konkurentsivõimeline;
- F. arvestades, et on vaja tagada selged ja mõistetavad õigusaktid, mis annavad pädevatele asutustele ja põllumajandustootjatele õiguskindluse, ning kõrvaldada ebavajalikud õigusaktid;
- G. arvestades, et ühtsete otsemaksete jaotamine peaks tagama õigluse;
- H. arvestades, et ÜPPga seotud oluliste õiguslike probleemide haldamiseks on vaja toimivat õiguslikku raamistikku;
- I. arvestades, et uus ÜPP peaks olema rohkem turule suunatud, kooskõlas ühise põllumajanduspoliitika hiljutiste reformidega ning keskenduma liigse protektsionismi vähendamisele, omades seejuures vahendeid, mis võimaldavad abistada põllumajandustootjaid majanduse suure ebastabiilsuse perioodil;

- J. arvestades, et uus ÜPP peab olema lihtsam ja reageerimisvõimelisem;
- K. arvestades, et õigusaktid peaksid olema paindlikumad, et kohandada ÜPPd vastavalt konkreetsetele piirkondadele ja territooriumidele, seadmata seejuures ohtu ÜPP ühtset olemust,
- L. arvestades, et tuleks edendada heade tavade vahetamist liikmesriikide ja kohalike asutuste vahel,
- M. arvestades, et ühisel põllumajanduspoliitikal on 27 liikmesriigiga ELis keskne roll, kuna see täidab lisaks ohutu toidu piisavate varude tagamisele ka muid ülesandeid, näiteks maapiirkondade, mägi- ja vähem soodsate piirkondade, äärepoolseimate piirkondade ja Euroopa põllumajanduse multifunktsionaalsuse säilitamine,

Üldpõhimõtted

1. rõhutab, et ÜPP eesmärk peaks olema õigusaktide ühtlustamine, kõrvaldades dubleerimise; samuti palub komisjonil uue määruse kehtestamisel jätkuvalt püüda vähendada tarbetut koormust;
2. nõuab tungivalt, et komisjon konsulteeriks ulatuslikult ja regulaarselt põllumajanduslike sidusrühmadega, et paremini hinnata määruse mõju kohapeal ning teha kindlaks, millised eeskirjad on põllumajandustootjate jaoks praktilised, lihtsad ja läbipaistvad;
3. rõhutab, et ÜPP täiendav lihtsustamine on vajalik selleks, et vähendada ELi institutsioonide, liikmesriikide ja toetuse saajate kulusid selle poliitika rakendamisel; nii muutuks poliitika arusaadavamaks ka põllumajandustootjatele ja maksumaksjatele;
4. nõuab, et komisjon ühtlustaks ÜPP eeskirju, kõrvaldades ülesannete dubleerimise ja vähendades bürokraatiat, et tõsta põllumajandussektori konkurentsivõimet kõigis liikmesriikides;
5. rõhutab, et ÜPP meetmed peaksid olema proportsioonis eesmärgiga ning õigusloometee tuleks valida ainult juhul, kui see on tõepoolest põhjendatud, vältides sellega põllumajandustootjatele raskesti arusaadavat õigusstruktuuri;
6. nõuab, et ÜPP oleks suunatud tulemustele, mitte ei keskenduks reguleerimisele, ja et kõik liikmesriigid ja nende piirkondlikud ametiasutused pakuksid põllumajandustootjatele nõuandevahendite ja asjakohaste teabedastusviiside kaudu rohkem abi ja nõu;
7. loodab, et kooskõlas parema õigusliku reguleerimise põhimõttega kaasneb tulevikus kõigi uute õigusaktidega täielik mõju hindamine, milles arvestatakse regulatiivset ja halduskoormust ning tagatakse, et kõik uued eeskirjad on proportsioonis oma eesmärkidega;
8. arvab, et võimaluse korral peaksid liikmesriigid võimaldama isertifitseerimist;
9. on seisukohal, et liikmesriikidel peaks olema maaelu arengukavade raames võimalus võtta eelkõige väikeettevõtete jaoks kasutusele kindla maksumääraga maatükke puudutav

süsteem, tingimusel et tagatakse võetud kohustuste täitmine;

10. tunnistab vajadust nõuetele vastavuse põhimõtte järel, kuna see kujutab endast ühte ÜPP otsemaksete alusideed, kuid soovitav oleks seda oluliselt lihtsustada, ilma sealjuures selle tõhusust vähendamata;
11. rõhutab, et ÜPP peaks olema lihtsam, läbipaistvam ja õiglasem;
12. juhib tähelepanu sellele, et ÜPP lihtsustamise tulemuseks ei pea olema põllumajandustootjate toetamise vähenemine ja tavapäraste turu korralduse vahendite lõhkumine; peab kahetsusväärseks, et ühenduses on peaaegu täielikult lõhutatud turustuseeskirjad puu- ja köögiviljasektoris; nõuab, et Euroopa Liit kehtestaks tulevikku silmas pidades tõhusad mehhanismid hinnakõikumise vähendamiseks;
13. rõhutab, et ÜPP lihtsustamine peab käima käsikäes teavitamismeetmetega toetuse saajate jaoks, ning nõuab, et komisjon laiendaks ja arendaks ÜPP teavitamismeetmeid;
14. nõuab võimalust vigade parandamiseks omavastutuse põhimõttel, mille kohaselt saaks makse saaja enda tahtmatu eeskirjade rikkumise korral ametiasutusi teavitada, ilma et peaks trahvi maksma;
15. juhib tähelepanu sellele, et põllumajandustootjatele kehtiv trahvide süsteem vigade eest maksetaotlustes peaks olema vastavuses rikkumise raskusega ning et trahve ei tohiks rakendada ebaoluliste vigade korral ja eriti juhtudel, mil põllumajandustootja ei ole vigade tekkimises süüdi;
16. juhib tähelepanu sellele, et kõik haldustrahvid, sealhulgas kohustus maksta tagasi kõik maksed, mis põllumajandustootjale on tehtud, ei tohiks põhineda asjaoludel, mille üle põllumajandustootjal puudub kontroll, ja kindlasti mitte ettenägematutel asjaoludel;
17. juhib tähelepanu probleemile põllumajandustootjate abikaasadega, kes peavad eraldi põllumajandusettevõtet ja kellel seetõttu peaksid olema eraldi õigused ja kohustused ÜPP maksete taotlemisel;

Nõuetele vastavus

18. on seisukohal, et kontrolli peamine eesmärk on anda põllumajandustootjatele nõu ning juhatada neile kätte õige suund, et nad saavutaksid parema vastavuse õigusnormidele võimalikult väikeste raskustega; seega peaksid kontrolli sõltumatuse ja erapooletuse tagamiseks ka edaspidi läbi viima riigiasutused;
19. rõhutab, et ÜRO andmeil peab toiduainete tootmine maailmas suurenema 2050. aastaks 70% võrra, et rahuldada üheksa miljardi inimese vajadused;
20. on seisukohal, et tuleks kehtestada nõuetele vastavuse eeskirjad ning need peaksid arvesse võtma põllumajandusettevõtte suurust, et vähendada madalama riskiga väikeste põllumajandusettevõtete halduskoormust;
21. nõuab, et liikmesriikides põllumajandustootjatele määratud karistused nõuetele mittevastavuse eest oleksid rakendatud läbipaistval, lihtsal ja proportsionaalsel viisil, mis

arvestaks kohalikke tegelikke olusid;

22. on seisukohal, et nõuetele vastavuse kontrollimise kohustuslikud nõuded peaksid olema põllumajandustootjatele ja kontrolliasutustele kergesti mõistetavad;
23. on seisukohal, et kontrolli põhieesmärk on ergutada põllumajandustootjaid õigusnorme paremini järgima, ja iga-aastast kohustuslikele majandamisnõuetele vastavuse kontrolli võiks vähendada või asendada see pistelise kontrolliga, kui viimastel aastatel on esinenud ainult üksikuid rikkumisi;
24. rõhutab, et väikeste rikkumistega (alampiir) seotud järelkontrolli nõuet tuleks piirata pistelise kontrolliga;
25. on seisukohal, et tuleks loobuda sellistest kohustuslikest majandamisnõuetest, mida ei saa hõlpsasti kontrollida ja mis ei ole mõõdetavad;
26. on seisukohal, et liikmesriikidel või piirkondlikel või kohalikel ametiasutustel tuleks lubada vähendada kontrolli määra teatava alampiirini, kui neil on olemas riskianalüüsiraamistik, mis vastab ühenduse õiguse nõuetele, ning tõendid nõuete korralikust järgimisest;
27. nõuab igas liikmesriigis ühenduse õigusaktidele vastava riskianalüüsi raamistiku sisseviimist, et vähendada kontrolli määra kindla minimaalse piirini;
28. on seisukohal, et rohkem abi ja nõuandeid tõhusate teabe- ja nõustamisvahendite abil nagu abitelefoni või interneti aitakid rikkumisi ennetada ja annaksid liikmesriikidele võimaluse kontrolli määra pidevalt vähendada;
29. on seisukohal, et põllumajandusettevõtete kohapeal kontrollimise määra vähendamiseks tuleks kooskõlastada juba läbiviidud või edaspidi läbiviidavat kontrolli, mida teostavad erinevad osapooled, kelle töö või seaduses ettenähtud kohustus on kontrolli läbiviimine;
30. on seisukohal, et nii põllumajandustootjatele kui ka tarbijatele võimalikult suure hulga teabe edastamiseks nõuetele vastavuse tingimuste ja kasu kohta, mis tuleneb selliste põllumajandustootjate pakutud üldkasutatavatest kaupadest ja teenustest, kelle tegevus on kooskõlas nõuetele vastavuse tingimustega, tuleks koostada teabevahetuskava nõuetele vastavuse kohta;
31. on seisukohal, et nõuetele vastavuse tingimuste arvu tuleb vähendada ja nende kohaldamisala ajakohastada;
32. nõuab praktilise ja läbipaistva näitajate süsteemi lubamist, mis võimaldaks nõuetele vastavuse tingimuste kontrollimisel lihtsamaid hindamisvahendeid, ning praeguse süsteemi või ühe ja sama vea eest kahe- või kolmekordse karistamise võimaluse tühistamist; kutsus komisjoni üles analüüsima loomade identifitseerimisega seotud rikkumiste ebaproportsionaalselt suurt osakaalu (umbes 70% kõigist rikkumistest) ja muid nõudeid ning tegema vastavaid muudatusi;
33. on seisukohal, et nõuetele vastavuse kohta tuleks koostada ühtne õigusakt; on seisukohal,

et põllumajandusettevõtete positiivset välismõju üldkasutatavate kaupade ja teenuste näol tuleks õiglaselt tasustada;

34. nõuab nende siduvate ja lõplike nõuetele vastavuse eeskirjade säilitamist, millega liikmesriigid nõustuvad ja mida nad suudavad täita;

Otsetoetused

35. on seisukohal, et põllumajandustootjatel peab olema juurdepääs toimivatele süsteemidele, mis võimaldavad kergesti ja tulutu bürokraatiata esitada otsetoetuste taotlusi, üldjuhul oma elukohas;
36. usub, et ühtse otsetoetuste kava lihtsustamiseks tuleks lõpetada sama üksikasjaliku teabe iga-aastane edastamine;
37. on seisukohal, et taotluse esitamisel nõutavat teavet tuleks vähendada, sest vajalik teave on olemas liikmesriigi makseasutustes;
38. nõuab, et lubataks paindlikumaid väljamaksevõimalusi, mis võimaldaksid teha väljamakseid ka enne kõigi kontrollide täielikku lõpetamist;
39. nõuab tungivalt, et komisjon uuriks abikõlbliku maa määratlust ja määratluse tõlgendust liikmesriikides;
40. on veendunud, et põllumajandustegevuse praegune määratlus ühtsete otsetoetuste eesmärgil tuleks läbi vaadata, et määrata kindlaks taotlejad, kes ei tegele põllumajandustootmisega ega ole abikõlblikud;
41. on seisukohal, et tulevane süsteem peaks arvesse võtma lihtsustamise põhimõtet ja et lihtsustamine, läbipaistvus ja õiglus peaksid olema ÜPP reformi peamised prioriteedid;
42. nõuab, et komisjon vaataks läbi raamatupidamisarvestuse kontrolli ja heakskiitmise süsteemi;
43. on seisukohal, et komisjon peaks regulatiivse kontrolli, vastavusauditite ja finantskorrektsioonide rakendamise kohta vastu võtma proportsionaalsema ja lõpuks riskil põhineva lähenemise;
44. kutsub komisjoni üles esitama ettepanekuid ÜPP auditeerimise ja kontrollimise raamistiku parandamiseks;
45. on seisukohal, et tuleb vältida liikmesriikide vahel esinevat otsetoetuse suurt lahknevust, et tagada põllumajandustootjate võrdne kohtlemine kogu Euroopa Liidus ning ära hoida turu ja konkurentsi moonutamine;
46. tunnistab, et keskkonnavalaste väljakutsetega, sealhulgas kliimamuutusega kohanemise ja leevendamisega toimetulekul on põllumajandustootjatel tähtis roll selliste praktiliste meetmete kindlaksmääramisel, mida on vaja püstitatud eesmärkide täitmiseks, ning usub, et mitte eeskirjad, vaid tulemustele orienteeritud kokkulepped loovad parima mehhanismi nende eesmärkide täitmiseks;

47. rõhutab, et puu- ja köögiviljatootjate organisatsioonidele jälgimise ja aruandluse osas kehtestatud halduskoormuse vähendamine muudaks need organisatsioonid põllumajandustootjatele atraktiivsemaks ning julgustaks neid ühinema ja koos tegutsema;

Maaelu areng

48. rõhutab, et kui maksed tehakse kehtiva sertifitseerimissüsteemi alusel (nt mahepõllumajandusliku tootmise ja keskkonnatoetuste kavad), siis ühest auditist piisab;

49. märgib murega suurt vigade arvu otsetoetuste taotlustes mõnes liikmesriigis; rõhutab, et need vead on peamiselt seostatavad kasutatavate ortofotograafiliste seadmetega, mitte põllumajandustootjatega; nõuab selliste vigade eest karistamist ainult selge etteavatsetud pettuse korral;

50. on seisukohal, et teiste õigusaktidega vastuolus olevad õigusaktid tuleks kooskõlla viia enne, kui põllumajandustootjatel hakatakse nõudma nende täitmist (nt keskkonnaalased õigusaktid ja ühtse otsetoetuse kava);

51. on seisukohal, et maaelu arengut puudutavates õigusaktides kasutatavad määratlused tuleks läbi vaadata ja neid vajadusel laiendada, et tagada vastavus otsetoetusi puudutavatele õigusaktidele;

52. on veendunud, et põllumajandustootjate trahvide ja kohustustega seotud läbipaistvust tuleks suurendada;

53. nõuab põllumajandustootjatele täpselt määratletud kohustuste kasutuselevõttu, et kõrvaldada trahvidega seotud läbipaistmatus;

54. soovib kasutada nende kavade kontrolli puhul laiemat ja pikaajalisemat perspektiivi, milles asetatakse rohkem rõhku lõplikule mõjule ja tulemusele, mitte aga konkreetsetele veamääradele, mida põhjustavad maaelu arengu / keskkonnameetmed;

55. rõhutab, et kehtiv keeruline näitajate süsteem tuleks läbi vaadata ja seda lihtsustada ning et jälgimissüsteem, aastaaruanded, aga ka eel-, vahe- ja järelhindamised on tekitanud liigselt keerulise näitajate ja aruannete süsteemi;

56. palub komisjonil uurida tulemustele orienteeritud kokkulepete kasutust, mis on lihtne ja tõhusam meetod avalike hüviste pakkumiseks tulevikus;

57. nõuab näitajate lihtsustatud ja järjekindla süsteemi kehtestamist, mille selge tulemus oleks mõistetavuse parandamine ja rakendamise lihtsustamine, asjakohane hindamine ja bürokraatia vähenemine;

58. on seisukohal, et eeskirjad, mis käsitlevad käibemaksu abikõlblikkust ÜPP II samba raames, eriti avalik-õiguslike isikute tegevuse puhul, tuleks ühtlustada struktuurifondide puhul rakendatavate eeskirjadega;

59. rõhutab, et ÜPP lihtsustamine peab toimuma koos selle elluviimise lihtsustamisega, ja nõuab, et liikmesriigid vähendaksid võimalikelt toetuse saajatelt nõutavaid bürokraatlikke formaalsusi, eriti maaelu arengu valdkonnas;

60. nõuab, et liikmesriigid tagaksid riiklikes maaelu arengu kavades võimalikele toetusesaajatele süsteemid, mis tagaksid läbipaistvuse, ning annaksid rahastamistaotluste ettevalmistamiseks ja abikavade abikõlblikkuse kriteeriumide täitmiseks piisavalt aega; nõuab, et komisjon muudaks selle liikmesriikidega peetavates kahepoolsetes kõnelustes alaliseks küsimuseks;

Loomade identifitseerimine

61. nõuab tungivalt, et komisjon uuriks liikmesriikides kasutatavaid loomade identifitseerimise süsteeme ja töötaks loomade identifitseerimise ühtse süsteemi loomise nimel, mis tagaks mittevajalike eeskirjade kõrvaldamise; eriti tuleks läbi vaadata tootja- ja ettevõtetnumbrid, nõutud registrite arv ning erinevus tootja ja põllumajandusettevõtte vahel;

62. nõuab praeguste väga erinevate loomade identifitseerimise eeskirjade põhjalikku ühtlustamist;

63. on arvamusel, et aruandlust lammaste ja kitsede liikumise kohta ning teabe edastamist andmebaasidesse ja ametiasutustesse tuleks võimalikult suures ulatuses lihtsustada ning lubada kõigi teabevahetuse võimaluste, sealhulgas uute tehnoloogiate kasutamist;

64. on seisukohal, et lammaste ja kitsede puhul piisab sarnaselt sigadega karja identifitseerimisest;

65. nõuab, et alates 31. detsembrist 2009 nõutavat lammaste ja kitsede elektroonilise identifitseerimise kohustust lükataks edasi, võttes arvesse liiga suuri kulutusi majanduskriisi tingimustes;

66. nõuab kolmeaastast amnestiat vastavuse nõuete karistustele, mis seonduvad lammaste ja kitsede elektroonilise identifitseerimisega, arvestades et tegemist on uue ja keeruka tehnoloogiaga, mis nõuab põllumajandustootjatelt aega harjumiseks ja katsetamiseks; nõuab täiendavalt, et komisjon vaataks määruse põhjalikult läbi;

67. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Seletuskiri

Ühise põllumajanduspoliitika asjaajamine on tihti liiga keeruline ning seetõttu on kogu põllumajandussektorile väga oluline, et seda poliitikat lihtsustataks ja kergendataks põllumajandustootjate elu kohapeal. Lihtsustamisprotsess on vajalik meie põllumajanduse konkurentsivõime tõstmiseks, töökohtade säilitamiseks ja loomiseks ning meie maapiirkondade tervikliku arengu soodustamiseks.

On julgustav näha, et eesmärk vähendada halduskoormust 25% võrra saavutatakse enne 2012. aastat, nagu seda soovitati 2003. aasta ÜPP läbivaatamisel. Kuid see on absoluutne miinimum ning EL peab püüdma järgmistel aastatel veelgi rohkem vähendada meie raskes olukorras olevate põllumajanduskogukondade koormust.

Turu ühine korraldus, kuigi sellega üritati saavutada tehnilist lihtsustamist, ühendades erinevad sektorikesksed õigusaktid üheks, ei toonud põllumajandustootjatele, ametnikele ega makseasutustele kaasa praktilist kasu.

Seetõttu peaks ÜPP lihtsustamine olema enne ÜPP reformi 2013. aastal ühise põllumajanduspoliitika reformiettepanekute keskmes nii enne kui ka pärast 2013. aastat.

Nõuetele vastavuse eeskirjad on üks ÜPP otsetoetuste alusideest ning need on põllumajandustootjatele makstavate toetuste aluseks. Need on samuti kesksel kohal Euroopa põllumajandustoodete kõrge taseme tagamisel. Kuid soovitav on kehtivaid eeskirju märkimisväärselt lihtsustada. Toetame jõuliselt nõuetele vastavuse eeskirjade ühetaolise kohaldamise põhimõtet terves ELis. On selge, et 27 liikmesriigi puhul tekib nende kohaldamisel erinevusi tulenevalt ilmastikutingimuste suurtest erinevustest, kuid võimaluse korral peaks siiski toetama nõuetele vastavuse eeskirjade ühtlustatud kohaldamist.

Eelkõige tuleks muuta nõuetele vastavuse kontroll põllumajandustootjatele „kasutajasõbralikumaks”. Näiteks tuleks märkimisväärselt vähendada kohustuslikke majandamisnõudeid, kui viimasel aastal on esinenud vaid üksikuid rikkumisi. Tingimused peaksid olema „uinavas seisundis” ning nõuetele vastavuse kontroll tuleks algatada ainult juhul, kui on rikutud samaväärset tingimust konkreetse sektori õigusaktides, nagu selliste loomahaiguste puhul, mida teatavates liikmesriikides ei esine.

Rikkumiste järelmeetmed peavad olema proportsioonis rikkumisega. Praegu on nõuetele vastavuse eeskirjade pisirikkumiste üle tugevam järelevalve kui tavaliste rikkumiste üle.

Liikmesriikidel tuleks lubada kasutada konkreetseid sektori kontrole, mis on pärit muust valdkonnast kui algsed nõuetele vastavuse eeskirjad, et kõrvaldada konkreetsed nõuetele vastavuse eeskirjad, kui konkreetsetes valdkonnas juba järgitakse kõiki olulisi tingimusi.

Nõuetele vastavuse tingimuste arv on tasapisi suurenenud ning see on viinud selleni, et põllumajandustootjate suhtumine sellesse mõistesse on halvenenud, ning see on tekitanud suure koormuse liikmesriikide ametiasutustele.

Loomi tuleks põhimõtteliselt identifitseerida tootjanumbri, mitte põllumajandusettevõtte numbriga järgi. Registreerimine ja identifitseerimine on põllumajandustootjatele väga tülikas, seega on oluline, et kasutataks ära kõiki võimalusi selle lihtsustamiseks, eelkõige võttes kasutusele uued tehnoloogiad. See on eriti oluline sigade identifitseerimisel karjas integreeritud või väliselt integreeritud tootmise puhul: näiteks tootjad, kellel on tapapõrsad ja

tapasead ühes majandis, või teistega koostööd tegevad tootjad. Tootjanumbri kasutamine põllumajandusettevõtte numbri asemel on jälgitavuse osas sama turvaline meetod ning on palju lihtsam.

Loomade identifitseerimist käsitlevad õigusaktid tuleks läbi vaadata ning muuta need paindlikumaks ja vähendada bürokraatiat. Selle valdkonna kehtivad õigusaktid on liiga jäigid oma eesmärgi täitmiseks ning nendega ei kaasne mitte ainult põhjendamatud kulud põllumajandustööstusele, vaid need võivad olla haiguspuhangute ajal lausa kahjulikud. Õigusaktid tuleks läbi vaadata ning eeskirjad tuleks teha paindlikumaks ja vähem bürokraatlikuks, ilma et kahjustataks õigusaktide eesmärki. Kuigi uus tehnoloogia loomade identifitseerimissüsteemides tuleks kasutusele võtta nii kiiresti kui võimalik, tuleks seda kasutama hakata alles pärast põhjalikku mõjuhinnangut, milles sisaldub nii kulude-tulude analüüs kui ka hinnang selle kohta, kui töökindel see uus tehnoloogia on.

Samuti ei tohiks enam nõuda erinevat registrit kariloomadele. Keskandmebaasi väljavõttest peaks tõendiks piisama. Kuid loomapidaja peaks olema võimeline oma põllumajandusettevõtte tegevusest aru andma seni, kuni see on registrisse kantud. Siis ei pea loomapidaja registreerima sellisel moel, nagu seda nõuavad ametiasutused.

Samuti tuleks loobuda iga-aastasest lammaste loendusest detsembris. Iga aasta detsembris peavad loomapidajad oma lambad üle lugema ja saatma kindlas formaadis andmed põllumajandusametile. See tingimus tuleks tühistada, sest kõnealusest teabest ei selgu aastaringelt peetud loomade arv. Samuti ei aita see kaasa loomahaiguste jälgitavusele.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	16.3.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 29 -: 0 0: 10
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	John Stuart Agnew, Richard Ashworth, Liam Aylward, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Hynek Fajmon, Lorenzo Fontana, Iratxe García Pérez, Béla Glattfelder, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Giovanni La Via, Stéphane Le Foll, George Lyon, Miguel Angel Martínez Martínez, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Krisztina Morvai, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scotta', Czesław Adam Siekierski, Alyn Smith, Csaba Sándor Tabajdi
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Luís Paulo Alves, Spyros Danellis, Jean-Paul Gauzès, Astrid Lulling, Daciana Octavia Sârbu, Jacek Włosowicz